

Hadsel kommune
Politisk sekretariat

Landbruks- og matdep.	
Saksnummer: 2006/143	Side: 47
Mottatt: 02 MAI 2006	MP/500
Saksbehandler: MBB	713
Kopi:	

Landbruks- og matdepartementet

Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Deres ref:

Vår ref:
06/508

Saksbeh:
Kari Ingvaldsen, 76 16 41 20

Arkivkode:
V40

Dato:
28.04.2006

Høring av forslag til endring av lov 15.06.2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

Det vises til brev fra Landbruks- og Matdepartementet datert 15.02.06.

Hadsel formannskap behandlet som sak 58/06 i møte 27.04.06, *Høring av forslag til endring av lov av 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell.*

Formannskapet fattet enstemmig vedtak i samsvar med rådmannens forslag, sålydende:

- 1. Hadsel kommune er enig med departementet i at det ideelt sett er gunstig at ansvaret for veterinærtjenesten flyttes nærmere brukerne, ut fra tankegangen om at det er lettere å identifisere og løse problemer når avstanden er kortest mulig. På bakgrunn av en slik virkelighet vil kommunen støtte forslaget om å flytte ansvaret for klinisk veterinærvakt fra staten til kommunene.*
- 2. Vilkåret for at kommunen går inn for en slik løsning er at staten yter full kostnadsdekning for reformen.*
- 3. Det innebærer at det utarbeides et troverdig regelverk for statlig finansiering der det er samsvar mellom krav, forventninger og oppgaver (jfr. høringsnotatet) på den ene siden og de pengene staten formidler for å gjennomføre reformen.*

Saksfremlegg med forslag til vedtak og behandling følger vedlagt.

Med hilsen

Kari Ingvaldsen
Kari Ingvaldsen
formannskapssekretær

Kopi til:

Den norske Veterinærforening
Vesterålen Regionråd

Postboks 6781, St Olavs plass
Postboks 243

0130 Oslo
8401 Sortland

Postadresse: Rådhuset, 8450 Stokmarknes
Besøksadresse: Hadsel rådhus
E-postadr: postmottak@hadsel.kommune.no

Telefon: 76 16 40 00
Telefaks: 76 16 40 01
Org nr: 958 501 420

Bankgiro: 4560 07 00018
8972 07 00930
Skatt: 7855 05 18669

Høring av forslag til endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

Saken behandles i:	Møtedato:	Utvalgssaksnr:
Hadsel formannskap	27.04.2006	58/06
Saksbehandler:	Torbjørn Lappegard	
Arkivkode:	V40	
Saksmappe:	2006/508	
Dato:	20.04.2006	

FORSLAG TIL VEDTAK OG POLITISK BEHANDLING

Rådmannens forslag til vedtak:

1. Hadsel kommune er enig med departementet i at det ideelt sett er gunstig at ansvaret for veterinærtjenesten flyttes nærmere brukerne, ut fra tankegangen om at det er lettere å identifisere og løse problemer når avstanden er kortest mulig. På bakgrunn av en slik virkelighet vil kommunen støtte forslaget om å flytte ansvaret for klinisk veterinærvakt fra staten til kommunene.
2. Vilkåret for at kommunen går inn for en slik løsning er at staten yter full kostnadsdekning for reformen.
3. Det innebærer at det utarbeides et troverdig regelverk for statlig finansiering der det er samsvar mellom krav, forventninger og oppgaver (jfr. høringsnotatet) på den ene siden og de pengene staten formidler for å gjennomføre reformen.

Behandling i Hadsel formannskap - 27.04.2006

Formannskapet vedtok enstemmig rådmannens forslag til vedtak.

Vedtak i Hadsel formannskap - 27.04.2006

1. Hadsel kommune er enig med departementet i at det ideelt sett er gunstig at ansvaret for veterinærtjenesten flyttes nærmere brukerne, ut fra tankegangen om at det er lettere å identifisere og løse problemer når avstanden er kortest mulig. På bakgrunn av en slik virkelighet vil kommunen støtte forslaget om å flytte ansvaret for klinisk veterinærvakt fra staten til kommunene.
2. Vilkåret for at kommunen går inn for en slik løsning er at staten yter full kostnadsdekning for reformen.

3. Det innebærer at det utarbeides et troverdig regelverk for statlig finansiering der det er samsvar mellom krav, forventninger og oppgaver (jfr. høringsnotatet) på den ene siden og de pengene staten formidler for å gjennomføre reformen.

SAKSUTREDNING:

Høring av forslag til endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

VEDLEGG I SAKEN

Nummererte vedlegg som følger saken

Høring av forslag til endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell – høringsnotat fra det kongelige Landbruks- og matdepartement dat. 15.02.06.

Utrykte vedlegg i saksmappen

Brev fra Den norske veterinærforening til høringsinstansene vedrørende forslag til endring av dyrehelsepersonelloven

SAKENS BAKGRUNN

Lov av 15. juni 2001 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell(dyrehelsepersonelloven) danner det lovmessige grunnlaget for veterinærvirksomheten i Norge.

Denne loven er nå under revisjon og Landbruks- og matdepartementet (LMD) har sendt forslaget til endring i loven ut på høring, bl.a. til landets kommuner. Høringsfristen er 15. mai 2006.

Loven fastsetter både bestemmelser om dyrehelsepersonellens yrkesutøvelse og bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester fra slikt personell. LMD er opptatt av at bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester forvaltes så nær brukerne som mulig.

Det økonomiske grunnlaget for klinisk veterinærtjeneste er svekket i deler av kongeriket. Med klinisk veterinærtjeneste forstås tjenesteyting fra selvstendig næringsdrivende veterinærer til dyreeiere.

Det svekkede økonomiske grunnlaget skyldes bl.a. strukturendringer, økonomiske forhold i landbruket og at vi har oppnådd en generell bedring i den norske dyrehelsen som igjen krever færre veterinærbehandlinger.

Svekket økonomisk grunnlag for klinisk veterinærtjeneste gjør det mindre attraktivt for veterinærer å etablere seg i distriktene. Det kan føre til mindre fokus på forebyggende helsearbeid og dårlig beredskap i forhold til smittsomme sykdommer. Manglende tilgang på veterinære tjenester kan igjen gi svekket grunnlag for husdyrhold.

For å møte disse utfordringene satte LMD ned et utvalg (Sagelvmoutvalget) som bl.a. skulle vurdere hvordan en for veterinært personell kan bidra med offentlige virkemidler, slik at tilfredsstillende veterinærdekning kan opprettholdes i aktuelle områder.

I sin konklusjon og tilrådning sa utvalget bl.a. følgende:

”Utvalget mener at de utfordringer en står overfor med hensyn til å få tilfredsstillende veterinærdekning i alle deler av landet best kan løses ved at tilgang på kliniske veterinærtjenester gjøres til et kommunalt ansvar. Utvalget tilrår derfor at kommunene gis ansvaret for at det finnes en tilfredsstillende veterinærdekning. Utvalget mener det i den sammenheng vil være nødvendig at også det statlige ansvaret for den kliniske veterinærvakten legges til kommunal sektor”.

For at kommunene skal kunne ta på seg denne oppgaven foreslås det at staten overfører penger til kommunene innenfor en totalramme. Denne rammen er ikke klar, men intensjonen er at det skal være tilstrekkelige midler til at kommunene kan tilby tilfredsstillende veterinære tjenester innenfor klinisk praksis på dagtid, kveld-, natt- og helgetid.

Disse midlene foreslås øremerket de første årene, men vil være del av den kommunale rammeoverføringen etter dette.

Den norske veterinærforening går i mot ansvarsoverføringen slik den er foreslått.

Historikk:

Kommunene i Vesterålen hadde, inntil at Mattilsynet ble etablert i 2004, følgende organisering av klinisk praksis i tilknytning til produsentene i sine kommuner.

- **Hadsel**
Hadsel har hatt distriktsveterinær som samtidig har hatt klinisk praksis ute hos produsentene. Distriktsveterinæren i Hadsel har hatt vaksamarbeid med Sortland Dyreklinikk (SD) ved at distriktsveterinæren har vært oppsatt på kvelds/natt og helgevakt. SD har kjørt og hatt ansvar for praksisen i ferier, ved sykdom og vakanser ved kurs. I dag betjenes Hadsel fra dyreklinikken.
- **Lødingen**
Lødingen har hatt distriktsveterinær som samtidig har hatt klinisk praksis ute hos produsentene. Distriktsveterinæren i Lødingen har hatt vaksamarbeid med dyreklinikken i helgene. SD har kjørt og hatt ansvar for praksisen i ferier, ved sykdom og vakanser ved kurs. I dag betjenes Lødingen fra dyreklinikken.
- **Sortland, Øksnes og deler av Kvæfjord som ligger på Hinnøya**
Sortland har sammen med Øksnes og deler av Kvæfjord hatt distriktsveterinær i full stilling. Distriktsveterinæren har kjørt klinisk praksis på kveld og helg. Sortland og Øksnes har hatt samarbeidet om næringsmiddeltilsyn organisert i eget selskap. Klinisk praksis har SD organisert gjennom to veterinærer i full stilling og to veterinærer som har kjørt vakter. SD har hatt vaksamarbeid med Hadsel og Bø og Lødingen for kveld/natt og helgevakter. SD har hatt et tilskudd fra Sortland på kr 236.702, fra Øksnes på kr 33.815 og fra Kvæfjord på kr 22.543. Avtalen mellom partene gikk ut i 2003. Disse kommunene betjenes fortsatt av SD.

Bø har hatt distriktsveterinær som har samtidig har hatt klinisk praksis ute hos produsentene. I tillegg har distriktsveterinæren hatt deltidsstilling i det kommunale næringsmiddeltilsynet og i miljørettet helsevern. Distriktsveterinæren i Bø har hatt

vaktsamarbeid med dyreklinikken ved at distriktsveterinæren har vært oppsatt på kvelds/natt og helgevakt.

SD har kjørt og hatt ansvar for praksisen i ferier, ved sjukdom og vakanser ved kurs.

Gjennom distriktsveterinærordningen bidro staten med ca 20 millioner kroner for å sikre veterinærbetjening i landet. Da Mattilsynet ble opprettet i 2004, ble disse midlene overført til forvaltningsoppgaver i Mattilsynet. Nedleggning av distriktsveterinærtjenesten medførte svekking av veterinærtilbudet i mange områder. Distriktene har ikke fått kompensasjon for denne omorganiseringen. Staten har imidlertid gjennom gjeldende dyrehelsepersonellov et overordnet ansvar for at hele landet har tilgang på veterinærtjenester. En rekke kommuner i distriktene har opprettet stillinger eller gitt driftsstøtte for praktiserende veterinærer fordi næringsgrunlaget for privat etablering er svakt.

I 1991 ble det opprettet en landsdekkende kvelds- og nattevakt slik at dyreeiere skulle sikres tilgang på veterinærtjenester hele døgnet. Landet er delt opp i vakt-distrikt, og hvert vakt-distrikt fikk den samme vakt-potten til fordeling på de veterinærer som påtok seg vakt. Man har nå fått på plass en velfungerende landsdekkende vaktordning.

Regionkontoret i Mattilsynet er ansvarlig for organisering av vekten, og vaktordningen er også viktig for at staten kan opprettholde en forsvarlig beredskap mot alvorlig smittsomme sykdommer og alvorlig dyrevernsaker.

Endringsforslaget:

LMD følger opp innstillingen fra Sagelvmoutvalget og foreslår at kommunene skal overta ansvaret for veterinærtjenesten, herunder administrering av den kliniske vakta. Departementet mener at det vil være en fordel om kommunene har styringen med veterinærtjenesten, fordi en her lettere vil kunne se hva som er de lokale behov for denne tjenesten.

De økonomiske konsekvenser for reformen er ikke endelig klarlagt, men regjeringa har en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunene skal være fullfinansiert. LMD tar sikte på at midlene til klinisk veterinær-vakt og midler knyttet til det nye ansvaret for tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, evt. som øremerking av tilskudd i en overgangsperiode.

Fra Sortland Dyreklinikk har rådmannen fått opplyst at antall kliniske henvendelser/besøk i Hadsel kommune på årsbasis er ca. 360, d.v.s. ca. 1 henvendelse pr. dag. Volum inntjening på disse er stipulert til ca kr. 180.000.

Vurdering:

Den nye rød-grønne regjeringa har i Soria-Moria erklæringa slått fast at det ikke skal overføres nye oppgaver til kommunene som ikke er finansiert. Det innebærer, slik rådmannen tolker det, at alle nye oppgaver som blir delegert til kommunene skal være fullfinansiert.

Kommunenes erfaring med denne type forvaltningsreform, som vi opp gjennom årene har opplevd mange av, er imidlertid at det ikke på noen måte har vært fullfinansiert.

I forslaget til endring av dyrehelsepersonelloven overlater staten til kommunene ansvaret for at det finnes en forsvarlig veterinærdekning. I den sammenheng overføres også ansvaret for den kliniske veterinær-vakten.

Prinsipielt er rådmannen enig med departementet i at det ideelt sett er gunstig at ansvaret for veterinærtjenesten flyttes nærmere brukerne, ut fra tankegangen om at det er lettere å identifisere og løse problemer når avstanden er kortest mulig.

Det kan også reises spørsmål ved hensikten om å gjennomføre denne ansvarsoverføringen, sett i lys av at den dominerende saken, vaktordningen, nå har funnet sin løsning. Mange steder, som i Bø/Øksnes og Sortland/Hadsel/Lødingen, er det vakt samarbeid over kommunegrensene og det forekommer også vaktområder som ikke følger kommunegrensene. Det må derfor spørres om ikke Mattilsynet på regionnivå fortsatt vil ha gode forutsetninger for å administrere en enhetlig vaktordning i sin region. Det må også vises til den regionvise utredningen høsten 2005 som ble administrert av Mattilsynets regionkontor. Denne regionvise gjennomgangen hvor representanter for kommunene, Mattilsynet, brukerorganisasjonene og veterinærforeningen deltok, var avgjørende for å opprette forsvarlige vaktområder.

Vaktordningen slik den nå framstår er helt nødvendig for å sikre ordnete arbeidsforhold for veterinærer i klinisk praksis og dermed veterinærbemanning i hele landet, også i næringssvake områder. En kommunal overtakelse, der midlene ikke lenger er øremerket, kan innebære at man får svært mange ulike løsninger. Dette vil i neste omgang påvirke hvor veterinærer velger å slå seg ned. Ikke øremerkete midler vil dessuten konkurrere med andre kommunale oppgaver. Resultatet blir at landbruksnæringen blir skadelidende i områder der veterinærtjenesten av ulike årsaker blir nedprioritert.

Utgangspunktet når klinisk veterinærtjeneste skal behandles bør alltid være at denne tjenesten er til for brukerne,- altså landbruket, smådyr –og sportsdyrholdet. Det er gårdbrukerne som driver husdyrproduksjon som utgjør hovedgrunnlaget for klinisk veterinærpraksis i Hadsel kommune. Den riktige innfallsvinkelen når en lovendring om dyrehelsepersonell skal diskuteres må derfor være hva som er i brukernes interesse. Brukerne forventer at det til enhver tid er veterinær tilgjengelig, innenfor en akseptabel responstid. Brukeren er videre tjent med at det er mest mulig regularitet i tjenesten, dvs at veterinærene ikke flytter for ofte. Kjente og forutsigbare betingelser er vesentlig når veterinæren velger bosted, om det er i områder med få eller mange dyr.

Forslaget til lovendring innebærer at kommunene står fritt til å anvende midlene som blir overført. I kontrast til gjeldende ordning der alle som har vakt vet betingelsene, herunder honorering for vakta (likt over hele landet), vil den kommunale friheten bety at man vil få mange ulike ordninger, som i tillegg vil kunne endres fra år til år. Dette skaper uforutsigbarhet, og kommuner som nedprioriterer veterinærtjenesten vil med sikkerhet oppleve mindre interesse blant veterinærer til å slå seg ned her.

Dette vil være i strid med brukernes interesse.

Det er derfor svært viktig at det utarbeides statlige garantier i form av økonomisk forutsigbarhet som gjør kommunene i stand til å gjennomføre reformen etter intensjonen

Konklusjon

Rådmannen er enig med departementet i at det ideelt sett kan være gunstig at ansvaret for veterinærtjenesten flyttes nærmere brukerne, ut fra tankegangen om at det er lettere å identifisere og løse problemer når avstanden er kortest mulig.

På den annen side stiller vi oss spørrende til nødvendigheten av å endre på en nylig tilpasset ordning, som nå fungerer godt og som sikrer like vilkår. Det vil videre være hensiktsmessig at vaktordningen fortsatt administreres på regionnivå for å sikre en hensiktsmessig avgrensning av vaktområdene.

Rådmannen i Hadsel mener at brukerne av veterinære tjenester er best tjent med forutsigbare betingelser. Det betyr at vilkåret for at kommunen går for en løsning med overtakelse av ansvar bør være at staten yter full kostnadsdekning for reformen.

I det ligger bør det være en forutsetning at det utarbeides et troverdig regelverk for statlig finansiering, der det er samsvar mellom krav, forventninger og oppgaver (jfr. høringsnotatet) på den ene siden og de pengene staten formidler for å gjennomføre reformen på den andre siden.

Fordeler med åremål:

- * Medvirker til fornying og sirkulasjon i ledersjiktet
- * Kan lette tilpassing av den administrative organisasjonsstrukturen
- * Automatisk opphør av tilsettingsforholdet når åremålsperioden er slutt

Ulemper med åremål:

- * Svakere rekrutteringsgrunnlag
- * Dårlig kontinuitet i lederfunksjonen
- * Kan svekke autoriteten i lederstillinga
- * Uønsket opphør av tilsettingsforholdet

Som det kommer fram er det høve til å tidsbegrense tilsettingsforholdet for rektor. Hovedregelen for åremål er 6 års tilsettingsavtale. Kommunene står fritt til å velge organiseringsform for skoleledelsen. Noen former vil imidlertid kreve dispensasjon jfr. siste ledd i § 9.1 ovenfor. Søkertilfanget til rektorstillinger er lite. Stillingene vi lyser ut bør derfor være mest mulig attraktive for å tiltrekke seg de beste søkerne. Fast tilsetting vurderes i denne sammenheng som beder enn åremål.

Rådmannen vil tilrå at en går på fast tilsetting.

ØKONOMISKE KONSEKVENSER

Da Hadsel Kommune har lagt avtaleverkets minimumsbestemmelser til grunn for administrasjonsressursene i skolen vil annen organisering ikke gi lavere kostnader til administrasjon

Åremålstilsetting vil heller ikke redusere kostnadene til administrasjon av skolene.

Eventuell kostnadsreduksjon i grunnskoledriften er knyttet til endringer i antall skoleenheter og heller ikke da primært administrasjon, men mulighet for større undervisningsgrupper og derigjennom redusert lærerbehov. Sammenslåing av skoler eller deler av skoler (ungdomstrinn) vil kreve investering i bygningsmassen. De økte utgifter til dette vil må utredes og vurderes i forhold til eventuelle reduserte kostnader til lærere og veies opp mot endringer læringsmiljø og læringsutbytte.

KONKLUSJON

Ut fra overstående vil en tilrå at en går videre i arbeidet med rekruttering av rektorer for fast tilsetting ved Sandnes og Melbu skoler.